

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 24. maj 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: LHO40352

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 26 vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 26 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 23/5-07 fra 3F Fagligt Fælles Forbund, vedr. L 165, jf. L 165 – bilag 16.”

Svar:

3F Fagligt Fælles Forbund anfører i henvendelsen af 23. maj 2007, at Arbejdsskadestyrelsen skelner mellem ændringer af konkrete afgørelser i enkeltsager og praksisændringer. Det anføres, at dette vil have betydning i forhold til det ændringsforslag, der er varslet i besvarelsen af spørgsmål nr. 17 og 18, idet ændringsforslaget kun angår praksisændringer.

Indledningsvis bemærkes, at det omtalte ændringsforslag er sendt til Folketingets Retsudvalg den 23. maj 2007. Ændringsforslaget indebærer, at forældelseslovens ”korte” 3-årige frist ikke skal finde anvendelse i to tilfælde, dels hvor en sag om erstatning kan genoptages, fordi den pågældende sygdom efterfølgende er blevet optaget på fortegnelsen over erhvervs sygdomme, jf. arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 2, dels hvor en sag genoptages på andet grundlag end arbejdsskadesikringslovens §§ 41-43. Den sidstnævnte kategori angår tilfælde, hvor sager genoptages på almindeligt forvaltningsretligt grundlag i anledning af, at myndighederne har ændret deres praksis. Det drejer sig navnlig om tilfælde, hvor arbejdsskademyndighedernes praksis er blevet underkendt ved domstolene.

Ændringsforslaget vil indebære, at den foreslåede generelle 3-års frist ved genoptagelse af arbejdsskadesager kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor genoptagelse er begrundet i, at der foreligger nye væsentlige faktiske oplysninger i sagen. I disse tilfælde vil 3-årsfristen som følge af den foreslåede suspensionsregel i lovforslagets § 3, stk. 2, i praksis først blive regnet fra det tidspunkt, hvor de nye oplysninger foreligger. I disse tilfælde gælder i øvrigt arbejdsskadesikringslovens genoptagelsesfrist på 5 år, der som udgangspunkt regnes fra den første afgørelse i arbejdsskadesagen.

I ethvert tilfælde, hvor en sag genoptages, uden at det skyldes nye væsentlige faktiske oplysninger i den konkrete sag, vil ændringsforslaget betyde, at der alene vil gælde en absolut forældelsesfrist på 30 år. Det gælder uanset, om genoptagelsen af den pågældende sag sker på bag-

grund af ”ændringer af konkrete afgørelser i enkeltsager eller praksisændringer”.